

# Jarosław Lewczuk

---

Żagań, woj. zielonogórskie, St. nr 39,  
AZP 68-12/27

---

Informator Archeologiczny : badania 24, 44

---

1990

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej [bazhum.muzhp.pl](http://bazhum.muzhp.pl), gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

W obiekcie tym oprócz ułamków ceramiki znaleziono kości zwierzęce, przeszłik gliniany oraz fragmenty przedmiotów żelaznych.

**Badania będą kontynuowane.**

Zyzdrojowy Piecek, gm. Pecki woj. olsztyńskie St. VII patrz okres rzymski

**Żagań, woj. zielonogórskie  
St. 5 AZP 68-12/18**

Muzeum Archeologiczne Środkowe-  
go Nadodrza w Zielonej Górze

Badania prowadzili dr Adam Kołodziejski i mgr Jarosław Lewczuk. Finansowane z kredytów inwestycyjnych Spółki Wodno-Ściekowej „Bóbr” w Żaganiu. Pierwszy sezon badań. Osada ludności łużyckiej.

Prace wykopaliskowe miały charakter ratunkowy. Wyniesienie, na którym zlokalizowana jest osada zostało przecięte na wschodniej krawędzi rozległym przekopem pod kolektor ściekowy dla miasta Żagania. Dalsze planowane prace ziemne zagrażały nadal zniszczeniem dalszych partii osady. Usytuowanie osady w terenie oraz duża ilość ceramiki na powierzchni sugerowały obronną jej funkcję. Badania miały na celu stwierdzenie intensywności warstw osadniczych, uchwycenie ewentualnych obiektów mieszkalnych lub konstrukcji obronnych, określenie chronologii osady i wykonanie dokumentacji odsłoniętego przekopem profilu o długości ca 100 m.b.

Wykonano wykop długości 15 m i szerokości 2,5 m. Stwierdzono występowanie na krawędzi osady 4 warstw kulturowych, w tym ślady pożaru. W warstwach bardzo liczne ułamki naczyń i znikoma ilość przedmiotów nieceramicznych. Odkryto ślady palenisk i prawdopodobnie chat o prostokątnym rzucie poziomym. Wąski przekop uniemożliwił szersze badania i dokładniejszą analizę zabudowy. Brak śladów świadczących o obronnym charakterze osady. Dodać jednak trzeba, że zniszczono teren na którym mogły być one widoczne. Osada datowana jest wstępnie od schyłku epoki brązu do końca starszego podokresu halstackiego.

**Żagań, woj. zielonogórskie  
St. nr 39 AZP 68-12/27**

Muzeum Archeologiczne Środkowe-  
go Nadodrza w Zielonej Górze

Badania prowadził mgr Jarosław Lewczuk. Finansowane z kredytów inwestycyjnych Spółki Wodno-Ściekowej „Bóbr” w Żaganiu. Pierwszy sezon badań. Osady — kultura łużycka, luboszycka, późne średniowiecze.

Prace wykopaliskowe miały charakter ratunkowy. Stanowisko — położone na niewielkim wzniesieniu na zachodnim brzegu Bobru, nad rzeczką Czerną — zostało zagrożone całkowitym zniszczeniem w trakcie prac związanych z budową kolektora ściekowego dla miasta Żagania.

Nadzorowi archeologicznemu poddano teren o powierzchni 110 arów odkryty w trakcie prac związanych ze zdejmowaniem humusu z pól. Stanowisko uchwycono we wschodniej części oczyszczonego terenu na powierzchni ok. 30 arów. W trakcie badań wykopaliskowych odkryto 46 obiektów. Były to: jamy mieszkalne i produkcyjne, naziemne budowle słupowe oraz obiekty ściśle produkcyjne — dymarki i ogniska dymarskie, związane z wytopem i obróbką żelaza. Znaleziono też ok. 1600 fragmentów naczyń, przeważnie z obiektów lub też uchwyconej fragmentarycznie warstwy kulturowej.

Pierwsza faza użytkowania osady związana jest z ludnością kultury łużyckiej i przypada na schyłek epoki brązu (IV EB) i początek okresu żelaza (Ha C). Przyporządkowano jej 22 obiekty; w tym ślad naziemnej konstrukcji słupowej o powierzchni ok. 12 m<sup>2</sup> (obiekt nr 33).

Druga faza zasiedlenia przypada na okres wpływów rzymskich i jest datowana na IV w.n.e. (faza C2). Mieszkańcy osady należeli do kultury luboszyckiej, rozwijającej się na środkowym Nadodrzu od pierwszej połowy II do końca IV wieku. Przyporządkowano jej 19 obiektów; w tym ślad konstrukcji słupowej o pow. 35 m<sup>2</sup>, z jedną ścianą półokrągłą. Z tego obiektu (nr 31) pochodzi też 220 fragmentów ceramiki, w tym 8 fragmentów ceramiki toczonej lub obtaczanej na kole garncarskim (ceramika siwa i kremowo-żółta), charakterystycznej dla okresu późnorzymskiego. Znaleziono też kamień żarnowy z prostokątnym otworem oraz pozostałości 5 bardzo zniszczonych pieców bądź ognisk dymarskich.

Trzecia faza użytkowania osady przypada na późne średniowiecze. Z tego okresu pochodzi obiekt nr 43 — duże palenisko ułożone z polnych kamieni, datowane pojedynczymi fragmentami ceramiki. Cztery obiekty pozostały poza jakąkolwiek klasyfikacją chronologiczną.